

Barbara Cartland

Võrratu

Barbara Cartland
The Incomparable
1995

ESMAKORDSELT EESTI KEELES

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Kaane kujundanud PS Kujundus
Toimetanud Tiina Mahler-Jaaniste
Korrektor Inna Viires

© 1995 by Cartland Promotions.

All rights reserved.

© 2010 Kirjastus AMOR

M05206810

ISBN 978-9949-401-79-6

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Esimene peatükk

1820

Eldridge'i krahv astus White'si klubi trepist üles ning peauksest sisse. Uksehoidja vakatas hetkeks ning sõnas siis: „T're h'mmik'st, h'rra. Tore näha, et t'gasi olete!”

Krahv naeratas.

Traditsiooniliselt tundsid kõik White'si klubi uksehoidjad kõiki klubi liikmeid ning krahv oli tõesti kaua ära olnud.

„Tore on tagasi olla, Johnson,“ kostis ta.

Ta oli enda üle uhke, et suutis uksehoidja nime meelde tuletada. Tollele oma kõvakübarat ulatades astus ta hommikutuppa ja heitis põgusa pilgu eendaknale, kust Beau Brummel enne Inglismaalt pagendusse saatmist kohut oli pidanud.

Siis märkas ta toa teises otsas mehi, keda ta otsima oli tulnud.

Neid oli neli ning kui ta nende poole astuma hakkas, põrnitsevad need teda uskumatul pilgul. Lõpuks nad hüüatasid.

„Roydin!” ahhetasid nad. „Oled see tõesti sina?”

„Nad hüppasid püsti ning sirutasid käed välja. Krahv surus oma nelja parima sõbra käsi – kolm nendest olid Etonis ta koolikaaslased olnud.

„Kus sa kogu selle aja olnud oled?” päris James Ponsonby.

„Maal, Jimmy,” kostis krahv. „Parandasin oma lossi lekkivat katust ja üritasin oma ülalpeetavaid näljasurmast päästa,” jätkas ta, hääles kibedusenoos.

Seejärel jätkas ta teisel toonil: „Ent nüüd on see kõik tehtud – sellega on täielikult ja absoluutselt ühel pool!” Need viimased sõnad lausus ta rõhutatult aeglaselt ning ta sõbrad jäid talle otsa põrnitsema.

„Mida sa sellega öelda tahad?” uuris üks neist.

Krahv hingas sügavalt sisse ning vastas siis: „Ma olen rikas! Ma sain ootamatult, ebatavaliselt ja uskumatult rikkaks!”

Hetkeks valitses ruumis täielik vaikus. Siis hakkasid kõik korruga rääkima ning krahv tõstis käe: „Taeva nimel, andke mulle üks naps. Mul on seda vaja! Ja kui te teada tahate, siis ma olen isegi šokiseisundis!”

Võrratu

Ta naeris ning kutsus teenri enne, kui keegi midagi öelda jõudis.

„Kaks pudelit parimat šampanjat – ei, kolm. Ja kiiresti!”

Ettekandja kiirustas tema tellimust täitma ning krahv sättis end ühte suurde pruuni nahktooli istuma, öeldes: „Andke mulle aega. Ma räägin teile kõik kohe ära, aga... ma suudan seda isegi vaevu uskuda!”

Ta sõbrad teadsid kõik, et kui kümnes Eldridge'i krahv suri, päris ta poeg isa tiitli, ent ka terve mäekõrguse hunniku võlgu. Noormees oli Londonist lahkunud, et hooletussejätud maavalduste ning hädasti remonti vajava lossiga tegelda. Kui sõbrad värskest krahvist enam midagi ei kuulnud, arvasid nad, et Londonisse naasmine ei olnud mehele enam taskukohane.

Üllatava nobedusega tõi teener lauale jäänõus šampanjapudeli. Ta valas välja viis pokaali ning krahv tühjendas enda oma ühe sõõmuga. Siis lausus ta: „Veel üks pudel – ja nii külm kui võimalik.”

„Hästi, härra.”

Krahv tegi oma šampanjale lõpu peale ning sõnas siis: „Ma tean, et te olete kõik uudishimulikud, nii et ma räägin teile kohe, mis juhtunud on.”